

ÎNCHEIERE

27 aprilie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul – Svetlana Filincova

Judecători – Sveatoslav Moldovan, Oleg Sternioală

examinînd chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către
Tımcenco Anatoli,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către
Tımcenco Anatoli împotriva lui Tımcenco Lidia privind anularea înregistrărilor și
recunoașterea dreptului de proprietate,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 12 ianuarie 2016, prin
care a fost respins apelul declarat de către Tımcenco Anatoli și s-a menținut
hotărîrea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 26 iunie 2015,

c o n s t a t ă:

La 17 aprilie 2013, Tımcenco Anatoli a depus cerere de chemare în
judecată împotriva lui Tımcenco Lidia privind anularea înregistrărilor și
recunoașterea dreptului de proprietate.

În motivarea acțiunii a indicat că bunul imobil situat în mun. Chișinău, str.
Bulbocica, 48, pînă în anul 1962 a fost înregistrat cu drept de proprietate pe
numele lui Tımcenco Gavril, acesta fiind tatăl reclamantului, iar, în anul 1962,
bunul imobil menționat a fost transmis prin succesiune la următoarele trei
persoane: Tımcenco Agrepina, a.n. 1908, soția defunctului; Tımcenco Anatoli,
reclamantul (fiul defunctului); Tımcenco Serghei, (fiul defunctului).

Mai indică că în urma cutremurului de pămînt din 31 august 1986,
Comitetul Executiv al Sovietului Raional al Deputaților Norodnici a confirmat
starea de avariere a casei de locuit situată în mun. Chișinău, str. Bulbocica, 48 în
temeiul procesului-verbal din 09 august 1988, iar, la solicitarea lui Tımcenco
Agrepina și Tımcenco Serghei aceștia au fost evacuați din casa avariata, în
temeiul hotărîrii Comitetului Executiv al Sovietului Raional al Deputaților
Norodnici din 09 august 1988, cu acordarea spațiului locativ, astfel, lui

Timcenco Agrepina i-a fost atribuit în proprietate apartamentul situat în mun. Chișinău, str. Energheticov, 21/1, nr. 59, aceasta fiind evacuată din bunul imobil situat în mun. Chișinău, str. Bulbocica, 48. Aceeași situație a fost și în privința lui Timcenco Serghei, căruia i-a fost atribuit în proprietate un apartament în schimbul evacuării.

Reclamantul menționează că nu a primit un apartament în urma avarierii bunului imobil, ci a reparat încăperile pentru a locui în continuare în acesta, astfel, a locuit în casa din mun. Chișinău, str. Bulbocica, 48 de la avarierea acesteia (anul 1986) și până în prezent, a făcut mai multe reconstrucții a încăperilor și reparații pentru a-l readuce în situație normală.

Astfel, începînd cu anul 1988 până în 1995, reclamantul Timcenco Anatolii a restabilit 45,5 metri pătrați din construcția ce a fost prăbușită în urma cutremurului de pământ, a mai ridicat și alte construcții în mărime 90,9 metri pătrați alăturat acestora.

La 05 martie 1994, Timcenco Agrepina a decedat și pe cauză de moarte patrimoniul acesteia i-a fost transmis pârâtei Timcenco Lidia, aceasta și-a oformat dreptul de proprietate prin succesiune asupra 4/10 cota-parte din bunului imobil situat în mun. Chișinău, str. Bulbocica 48, însă dreptul de proprietate asupra acestei cote părți din bun imobil urmează să fie înregistrat pe numele reclamantului.

Invocă că dreptul de proprietate asupra bunului în litigiu, a lui Timcenco Agrepina a încetat prin evacuarea acesteia și atribuirea unui alt spațiu locativ.

Reclamantul Timcenco Anatoli solicită recunoașterea ca ilegală a înregistrării dreptului de proprietate a defunctei Timcenco Agrepina, decedată la 05 martie 1994, asupra 4/10 cota parte din bunul imobil situate în mun. Chișinău str. Bulbocica, 48 nr. cadastral 0100415.239.01, a radia înregistrarea dreptului de proprietate a lui Timcenco Agrepina asupra 4/10 cota parte din bunul imobil situate în mun. Chișinău str. Bulbocica 48 nr. cadastral 0100415.239.01, înregistrare ce s-a păstrat până la decesul lui Timcenco Agrepina, a radia din Registrul bunurilor imobile înregistrarea cu privire la dreptul de proprietate a pârâtei Timcenco Lidia asupra 4/10 cotă-parte a bunului imobil situat în mun. Chișinău str. Bulbocica, 48 nr. cadastral 0100415.239.01, a recunoaște dreptul de proprietate a lui Timcenco Anatoli asupra a 4/10 cotă-parte a bunului imobil situat în mun. Chișinău str. Bulbocica, 48 nr. cadastral 0100415.239.01.

Prin hotărârea Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 26 iunie 2015, acțiunea înaintată de către Timcenco Anatoli a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 12 ianuarie 2016, a fost respins

apelul declarat de către Timcenco Anatoli și s-a menținut hotărîrea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 26 iunie 2015.

La 17 februarie 2016, Timcenco Anatoli a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitînd admiterea cererii de recurs, casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 12 ianuarie 2016 și a hotărîrii Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 26 iunie 2015 cu emiterea unei noi hotărîri prin care să fie admisă acțiunea înaintată de către acesta.

În motivarea cererii de recurs a invocat că hotărîrile instanțelor judecătorești sunt ilegale și neîntemeiate deoarece au fost emise cu neaplicarea unei legi care trebuia să fie aplicată.

La 21 aprilie 2016, Timcenco Lidia a depus referință la recursul declarat de către Timcenco Anatoli, solicitînd respingerea recursului cu menținerea hotărîrilor instanțelor judecătorești.

Studiind materialele dosarului prin prisma temeiurilor invocate în cererea de recurs, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Timcenco Anatoli nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC, care să justifice afirmația de ilegalitate a deciziei instanței de apel și a hotărîrii primei instanțe.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC.

Alineatele (2) și (3) al articolului menționat, prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că au fost aplicate eronat normele de drept material sau procedural, iar alin. (4) prevede că săvîrșirea altor încălcări decît cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Timcenco Anatoli nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4)

CPC, or recurentul nu a invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea deciziei instanței de apel, ci a formulat critici ce se axează asupra fondului cauzei.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel sau instanța de fond, respectiv nu constituie temei de casare a actelor recurate.

Recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

În acest sens, completul ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (*cauza Purcell vs Irlanda, 16 aprilie 1991*), însă motivele recursului invocate în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, care au fost apreciate corespunzător.

Astfel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Timcenco Anatoli ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 269-270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Timcenco Anatoli.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,

Judecătorul

Svetlana Filincova

Judecători

Sveatoslav Moldovan

Oleg Sternioală